

Odvetniška zbornica Slovenije

Komisija za etiko

Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

Odvetnik mag. Andrej Janežič

Odvetnik Pavle Pensa

Št. 470/2025

Ljubljana, 9. 10. 2025

Mnenje

o skladnosti ravnanja odvetnice [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnice [REDACTED] ter

sprejela stališče,

*da odvetnica s tem, ko je svojim nekdanjim strankam poslala dopis, v katerem se je opredelila do odgovornosti glede oprave posameznih pravniških opravil in obračuna le-teh v povezavi s prekinitvijo poslovnega sodelovanja z drugo odvetniško pisarno, v kateri je prijaviteljica v relevantnem času opravljala odvetniško pripravništvo; nadalje s tem, ko naj bi strankam po koncu pooblastilnega razmerja pogojevala izročitev listin in spisa v izvorniku s plačilom stroškov kopij; nadalje s tem, ko naj bi nepravilno obračunala svoje storitve ter naj bi strankam izdala zgolj avansne račune; ter nadalje s tem, da naj bi se selektivno udeleževala narokov v času bolniškega staleža, **ni ravnala v nasprotju z 8., 14., 15., 20., 24., 26., 27. in tretjim odstavkom 50. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike ter prav tako ni ravnala v nasprotju z drugimi načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike.***

Obrazložitev:

██████████ (v nadaljevanju prijaviteljica) je dne 11. 3. 2025 na Odvetniško zbornico Slovenije (v nadaljevanju OZS) podala prijavo zoper odvetnico ██████████ (v nadaljevanju odvetnica), v kateri ji očita kršitev 8., 14., 15., 20., 24., 26., 27. in tretjega odstavka 50. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks). Prijaviteljica se sklicuje na pojasnila odvetnice ██████████ (v nadaljevanju odvetnica K.), katera je ta podala na odvetničino prijavo v zadevi, ki se je pri OZS vodila pod št. 1262/2024. Odvetnica naj bi spor, ki je nastal med njo in odvetniško družbo ██████████ (v nadaljevanju odvetniška družba K.), med katerima je bila sklenjena pogodba o poslovnem sodelovanju, reševala na breme strank ter si na ta način pridobila plačilo za delo, ki ga ni opravila ter hkrati poskušala krivdo za neopravljene storitve prevaliti na odvetniško družbo K. oziroma na prijaviteljico, ki je bila v odvetniški družbi K. zaposlena kot odvetniška pripravnica. Odvetnica naj bi svojim nekdanjim strankam, po tem ko so ji te že predhodno preklicale pooblastilo, poslala dopis, s katerim naj bi jih namensko zavajala, da naj bi že pripravila odgovore v sodnih postopkih, v katerih je bila prvotno njihova pooblaščenka, čeprav naj mandatno razmerje ne bi več obstajalo. Navajala naj bi tudi neresnične oziroma zavajajoče podatke o listinski dokumentaciji v konkretnih zadevah ter o tem, kdo naj bi bil odgovoren za posredovanje te dokumentacije strankam ter pogojevala izročitev listin in spisa v izvorniku s plačilom stroškov kopij. S tem naj bi ravnala v nasprotju z 8., 15. in tudi tretjim odstavkom 50. člena Kodeksa. Nadalje naj bi blatila odvetniško družbo in prijaviteljico ter nanju prevalila krivdo o neseznanitvi strank z odgovori na tožbo ter vlogami in pozivi sodišča, kar naj bi predstavljalo poskus diskreditacije prijaviteljice pred strankami. S tem naj bi ravnala v nasprotju s 15., 24., 26. in 27. členom Kodeksa. Prijaviteljica izpostavlja tudi stroškovnik, katerega je v omenjenih zadevah sestavila ona, odvetnica pa naj bi zneske neupravičeno zvišala, kar bi bilo dopustno zgolj v primeru, da bi glede tega s strankami sklenila pisni dogovor, stranke pa naj bi za plačane zneske prejele zgolj avansne račune. Nadalje prijaviteljica navaja tudi, da naj bi se odvetnica v času bolniškega staleža selektivno udeleževala narokov ter s tem ravnala v nasprotju z 8. in 20. členom Kodeksa. Priložila je kopijo odvetničinega dopisa naslovljenega »Preklic odvetniškega pooblastila«.

Odvetnica v svojem odgovoru na prijavo z dne 26. 3. 2025, pri OZS v celoti prejetem dne 28. 5. 2025, zanika vse prijaviteljicine očitke ter navaja, da so trditve o njenem ravnanju v nasprotju s Kodeksom neresnične. V svojem odgovoru se sklicuje na svoje navedbe in dokaze podane v sklopu disciplinske zadeve in zadeve

pred Komisijo za etiko, ki sta se pri OZS vodili pod št. 1262/2024 v posledici odvetnične prijave (disciplinske in etične) zoper odvetnico K. iz odvetniške družbe K. Odvetnica pojasnjuje vsebino dogovora, ki je obstajal med njo, odvetnico K. in prijaviteljico, skladno s katerim je konec aprila 2023 pripravila, (kot je razumeti »vzorčno«) tožbo in jo poslala prijaviteljici, ta pa bi morala poskrbeti za administrativni del vložitve tožb ter vodenja dokumentacije, vendar naj se dogovorjenega ne bi držala. Zaradi nespoštovanja dogovora je odvetnica konec maja 2023 odstopila od pogodbe o poslovnem sodelovanju. V času teka enomesečnega odpovednega roka je odvetnica prejela 67 odgovorov na tožbo, katere naj bi prek elektronske pošte posredovala prijaviteljici, nakar naj bi ji prijaviteljica poslala v podpis izjave, da imajo stranke do nje poravnane obveznosti, slednjih pa odvetnica ni želela podpisati. Odvetnica opisuje dogajanje v zvezi s prejemom preklicev pooblastil ter navaja, da je prišlo do dezinformacij glede obstoja pooblastilnih razmerij tako v odnosu do strank kot sodišča ter prijaviteljici in odvetnici K. očita nevestnost in neskrbnost. Glede očitane neizročitve dokumentacije strankam, navaja, da je prijaviteljica razpolagala s celotno dokumentacijo, glede preklicev pooblastil pa, da naj bi stranke kršile dogovor, ki je bil glede plačila stroškov odvetnice sklenjen za primer preklica pooblastila v času trajanja postopka. Skladno s tem dogovorom, je odvetnica izdala račune, prijaviteljica pa naj bi strankam navedla, da jih ni potrebno plačati. Ker nihče ni prostovoljno plačal omenjenih stroškov, je odvetnica vložila tožbe. Nadalje odvetnica zanika trditve, da naj bi stranke zavajala z navedbo v dopisih, da bi jim morala obračunati 450 odvetniških točk ter pojasnjuje, da je poleg sestave tožbe opravila tudi vrsto drugih storitev. V celoti zanika, da bi s svojim obnašanjem kogarkoli žalila, poniževala ali se kakorkoli neprimerno obnašala, ravno nasprotno, ona naj bi prijaviteljico in odvetnico K. ves čas opozarjala na primerno obnašanje. Zanika tudi prijaviteljici očitke, da naj bi se v času bolniškega staleža udeleževala narokov. Priložila je listinske dokaze.

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave, pojasnila odvetnice ter predloženih listin v tej zadevi mnenja, da odvetnica ni ravnala v nasprotju z načeli in pravili Kodeksa.

Uvodoma Komisija za etiko izpostavlja, da četudi se je prijaviteljica še pred podajo prijave pri OZS izbrisala iz imenika odvetniških pripravnikov in ni več članica OZS, je v času, na katerega se nanašajo njeni očitki zoper odvetnico, imela status odvetniške pripravnice. Njeni očitki se nanašajo na njen odnos z odvetnico, katerega je imela kot odvetniška pripravnica odvetnice K. Iz samega uvoda Kodeksa izhaja, da je le-ta v prvi vrsti namenjen utrjevanju zaupanja družbe in zastopanih strank ter družbenih in državnih organov v vlogo in delo odvetništva, v ta namen so odvetniki dolžni sami med seboj skrbeti za

izpolnjevanje načel in spoštovanje discipline v svojih vrstah. Nikakor ni torej namen Kodeksa, da odvetniki njegova določila, katerih cilj je, prek vzpostavitve visokih etičnih standardov znotraj odvetniških vrst, zaščita predvsem laičnih strank in varovanje ugleda odvetništva, uporabljajo za medsebojno obračunavanje v povezavi s spori, ki izvirajo iz poslovnega sodelovanja. Slednje velja, skladno s prvim odstavkom 33. člena Kodeksa, tudi za odvetniške kandidate in odvetniške pripravnike.

Komisija za etiko ugotavlja, da prijaviteljicini očitki izvirajo iz poslovnega sodelovanja med odvetnico in odvetnico K., ki sta sklenili pogodbo o poslovnem sodelovanju, na podlagi katere je bilo predvideno dejansko aktivno sodelovanje oziroma delovni vložek prijaviteljice, ki je bila pri odvetniški družbi K. zaposlena kot odvetniška pripravnica. Kot rečeno, postopek pred Komisijo za etiko ni namenjen reševanju konfliktov med odvetniki ali med odvetniki in pri odvetnikih zaposlenimi odvetniškimi pripravniki, ki izvirajo iz njihovega poslovnega sodelovanja. V predmetni zadevi sodelovanje očitno ni potekalo, kot sta si pogodbeni strani zamislili, prišlo je do nesporazumov, tako glede pooblastilnega razmerja in izvedbe posameznih pravniških opravil, kot glede obračuna opravljenih storitev, odnosi so se skrhali, odvetnica je podala odpoved pogodbe o sodelovanju, kar je situacijo dodatno zaostrilo in vzniknil je spor, ki je očitno botroval predmetni prijavi ter tudi tej predhodni prijavi odvetnice zoper odvetnico K., ki se je obravnavala pod št. 1262/2024.

Prijaviteljica odvetnici očita ravnanje v nasprotju z vrsto členov Kodeksa, glede česar Komisija za etiko ugotavlja, kot sledi. **8. člen Kodeksa** odvetnika zavezuje, da pri svojem delu ohranja osebno čast in čast odvetniškega poklica ter k prizadevanju za višjo kulturo v odnosih z drugimi. V konkretni zadevi ni razvidno, da bi odvetnica ravnala s tem v nasprotju. Na podlagi **14. člena Kodeksa** je odvetnik zavezan h konstantnemu izobraževanju, tako na pravnem področju kot tudi na splošno. Komisija za etiko poudarja, da obravnavanje strokovnosti odvetnikov načeloma ne sodi v njeno pristojnost, ob tem je dodati, da so bile zadevne (odvetničine bivše) stranke s svojimi zahtevki (oziroma tožbami) na sodišču uspešne. Sodišče je odvetničino vlogo »Prošnja za podaljšanje sodnega roka in soglasja k mediaciji« z dne 7. 7. 2026 v redu prejelo in očitno tudi upoštevalo, kar je razvidno iz vabila na pripravljalni narok v vzorčnem postopku predvidenem v oktobru 2023. Nadalje Komisija za etiko ugotavlja, da odvetnici ni moč očitati nekulturnega nastopanja, dopis z dne 10. 8. 2026 v celoti, vključno z navedbo, da odvetnica s podatkom o tem, zakaj strankam prepisi listin niso bili vročeni, ne razpolaga, ter z navedbo, da njeni odvetniški družbi ne morejo nalagati morebitnih obveznosti do odvetniške pripravnice (prijaviteljice), objektivno gledano ne predstavlja ne žaljivega ne nekulturnega obnašanja, in tako

ni razvidno, da bi odvetnica ravnala v nasprotju s **15. členom Kodeksa**, ki sicer določa, da mora odvetnik v vseh svojih poklicnih stikih ravnati spoštljivo. Dopis sicer omenja odstop od pogodbe o poslovnem sodelovanju, vključno z odvetničnimi trditvami oziroma stališči glede odgovornosti za sestavo in izročitev listin, s katerimi se prijaviteljica ne strinja in jih očitno doživlja kot žaljive in preagresivne, a gre za njeno subjektivno dožemanje, saj ni ugotoviti, da bi odvetnica prekoračila meje strokovnega in kulturnega dialoga. Kar se tiče očitka ravnanja v nasprotju s **27. členom Kodeksa**, ta člen v konkretni zadevi niti ni aplikativen, saj prepoveduje smešenje, omalovaževanje ali podcenjevanje kolegov, ki zastopajo nasprotne stranke, torej naslavlja odnos med odvetniki, ki zastopajo nasprotne stranke, za kar pa v tem primeru ne gre. Tudi sicer pa Komisija za etiko meni, da v zadevi ni moč govoriti o diskreditaciji ne odvetnice K. in ne prijaviteljice v vlogi odvetniške pripravnice. **20. člen Kodeksa** odvetniku nalaga, da mora biti pri podajanju vlog in izvajanju argumentov stvaren, strpen, vesten in prepričljiv, brez demagogije ali izkrivljanja dejanskih in pravnih ocen. Topogledno odvetnici ni moč očitati, da bi ravnala neskladno z navedenim, kot je bilo že izpostavljeno je bilo njeno zastopanje strank v odnosu do sodišča povsem korektno in nenazadnje tudi uspešno. Kar se tiče **24. člena Kodeksa**, ki odvetniku prepoveduje vsakršno nelojalnost glede pridobivanja strank, ni moč zaključiti, da bi odvetnica stranke pridobivala na nelojalen način, nenazadnje so »prvotno dejansko skupne, navzven pa odvetničine« stranke odvetnici preklicale pooblastilo ter za zastopanje angažirale odvetnico K. oziroma odvetniško družbo K., delo pa je (oziroma naj bi) dejansko opravljala prijaviteljica kot odvetniška pripravnica. Nadalje v zadevi tudi ne gre za ravnanje v nasprotju s **26. členom Kodeksa**, ki odvetniku v kolegialnih odnosih nalaga poklicno solidarnost, pri čemer slednja ne sme škodljivo vplivati na vestnost in odločnost pri zastopanju in obrambi strank. Poslovni odnosi so se skrhal, a obenem ni razvidno, da bi to vplivalo na korektnost odvetničinega odnosa do njenih strank oziroma bivših strank, saj, kot je bilo že izpostavljeno, so bile te s svojimi zahtevki uspešne. Na sploh glede komunikacije, katero je odvetnica imela s strankami in sodiščem, in v katero je imela Komisija za etiko vpogled, ni ugotoviti, da bi bila ta kakorkoli v neskladju z etičnimi standardi, katere določa Kodeks. Skladno s **tretjim odstavkom 50. člena Kodeksa** odvetnik ob prenehanju zastopanja ne sme odreči stranki vrnitve njenih listin, četudi še ni poravnala obveznosti do njega. Glede tega očitka je odvetnica pojasnila, da je prijaviteljica že v celoti razpolagala z vsemi listinami v zadevnih postopkih. Odvetničino pojasnilo, da ji je bilo dne 22. 6. 2023 vročenih 63 odgovorov na tožbe in nato dne 7. 7. 2023 še dodatni trije odgovori na tožbe ter da je omenjene listine v obliki scanov prek elektronske pošte posredovala prijaviteljici, dokazujejo priložene kopije vrste (konkretno 65) elektronskih sporočil, naslovljenih z različnimi opravičnimi številkami in imeni

strank, ki imajo vsa priložene dokumente v obliki pdf., iz katerih je razvidno, da so bila poslana v času od 26. 6. 2023 do 28. 6. 2023 - torej nekaj dni po zatrjevani vročitvi. Tudi sicer pa je nesporazum, ki se je pojavil glede tega, kdo bi moral opraviti konkretna opravila oziroma storitve, in na kakšen način si bosta sodelujoči odvetnica in odvetniška družba med seboj posredovali listine v sodnih postopkih ter si nato dejansko razdelili plačilo, stvar njunega poslovnega odnosa, presoja katerega ni v pristojnosti Komisije za etiko. Enako je ugotoviti glede očitka o znesku, katerega je odvetnica navedla v dopisu z dne 10. 8. 2026, kolikor naj bi ji stranke dolgovale za opravljene storitve do preklica pooblastila. Še toliko manj sodi med pristojnosti Komisije za etiko pregledovanje pravilnega izdajanja računov. Odvetnica oziroma njena odvetniška družba je bila do preklica pooblastila navzven in v odnosu do sodišča pooblaščenka predmetnih strank, tako ni slediti prijaviteljičinim navedbam, da naj odvetnica od 27. 6. 2023 dalje ne bi več imela pooblastila za pripravo vlog.

Komisija za etiko ugotavlja, da bi morali odvetnica, prijaviteljica in nenazadnje tudi odvetnica K. nastali spor reševati skladno z 32. členom Kodeksa, torej prek neposrednega razgovora ali s posredovanjem svojega območnega zbora odvetnikov, ne pa posegati po postopkih pred organi OZS, katerih namen nikakor ni medsebojno obračunavanje med odvetniki v povezavi z neuspešnim poslovnim sodelovanjem, iz katerega v predmetni zadevi izvirajo vsi prijaviteljičini očitki zoper odvetnico.

Glede na vse navedeno, je Komisija za etiko mnenja, da odvetnica s tem, ko je svojim nekdanjim strankam poslala dopis, v katerem se je opredelila do odgovornosti glede oprave posameznih pravniških opravil in obračuna le-teh v povezavi s prekinitvijo poslovnega sodelovanja z drugo odvetniško pisarno, v kateri je prijaviteljica v relevantnem času opravljala odvetniško pripravništvo; nadalje s tem, ko naj bi strankam po koncu pooblastilnega razmerja pogojevala izročitev listin in spisa v izvirniku s plačilom stroškov kopij; nadalje s tem, ko naj bi nepravilno obračunala svoje storitve ter naj bi strankam izdala zgolj avansne račune; ter nadalje s tem, da naj bi se selektivno udeleževala narokov v času bolniškega staleža, ni ravnala v nasprotju z 8., 14., 15., 20., 24., 26., 27. in tretjim odstavkom 50. člena Kodeksa ter prav tako ni ravnala v nasprotju z drugimi načeli in pravili Kodeksa.

*Komisija za etiko
Odbetnica Alenka Košorok Humar – predsednica
Odbetnik mag. Andrej Janežič
Odbetnik Pavle Pensa*

